

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil da godt opfordre den konservative ordfører til her i de her dage, vi skal have, inden det her forslag skal til anden behandling – for det skal jo gennearbejdes grundigt – at læse bladet *The Nation*, hvor George Kenney sad på den desk, der havde med det område at gøre, og som i øvrigt gik af i protest mod, at man ikke gjorde nok mod de etniske udrensninger fra serbernes side, som mente, at man skulle have gjort mere mod de etniske udrensninger, og han refererer præcis det her. Så det er altså en af dem, der sad og arbejdede med det og var centralt placeret. Så det vil jeg da opfordre den konservative ordfører til.

Derudover vil jeg godt spørge hr. Hans Engell: Hvad er det i den aftale, der er kommet nu, som Milosevic ikke var villig til at acceptere i Rambouillet? Nogle af de ting, som var anstødsstenen i Rambouillet, er jo ikke med i den her aftale. F.eks. spørgsmålet om, at NATO-soldater skal optræde i forskellige funktioner i selve Serbien, er jo ikke med. Så hvad er det præcist for nogle punkter, som Milosevic har givet sig på, når vi sammenligner i forhold til Rambouillet?

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg mener, at ingen, der har fulgt udviklingen de sidste par måneder i Kosovo, kan være i tvivl om, at det, denne krig nu afsluttes med – den politiske løsning, der nu etableres, og indsættelsen af KFOR-styrken i Kosovo – unægtelig ligger meget langt fra det, der var Milosevic-regimets udgangspunkt under forhandlingerne og i det efterfølgende forløb.

Jeg synes, at hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten skal lade være med sofisteri i den diskussion, vi her står i. Det har været åbenbart for alle – og det er det, der nu åbenbares i takt med, at NATO-styrken rykker ind i Kosovo, afdækker massegrave og afdækker det forløb, der har været i landet – hvad det er, man fra det serbiske militærs og fra militsernes side har været i færd med. Det har været åbenbart, at Milosevicregimet ikke har skyet nogen midler, når det gjaldt udrensningerne og fordrivelsen, og derfor ville det have været et spørgsmål om NATO-alliancens troværdighed, hvis man havde fortsat ved et forhandlingsbord, hvor alle muligheder syntes udtømte.

I den aftale, der nu foreligger, er der ændringer i forhold til Rambouillet. Men hovedmålet, nemlig at flygtningene skal kunne vende tilbage, er fastholdt, og det er den proces, vi nu kan glæde os over er i gang under beskyttelse af NATO-styrker.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Hans Engell, om han ikke kunne tage og minde hr. Søren Søndergaard om, at hr. Milosevic er tiltalt ved Krigsforbryderdomstolen for grove krigsforbrydelser. Mener hr. Hans Engell, at man kunne træffe nogen som helst brugbar aftale med denne person?

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Kan hr. Engell ikke meddele hr. Arne Melchior, at det er lige præcis, fordi Milosevic er en skurk, at vi krævede, at de serbiske desertører, der kom til Danmark, skulle have asyl? Og kan hr. Engell så ikke tilføje, at hverken hr. Engells eller hr. Arne Melchiors parti var villige til at give de serbiske desertører asyl? Det synes jeg hører med til historien. Man holdt hånden over potentielle krigsforbrydere, og det er ikke rart.

Men derudover vil jeg stille dette spørgsmål til hr. Hans Engell: Hvad er beviset for, at de etniske myrderier – ikke udrensningerne langs grænsen til Albanien, de var ganske rigtigt i gang, men myrderierne, fordrivelserne, de systematiske fordrivelser – var i gang, før bomberne faldt? Det var jo noget, som kom, efter at bomberne begyndte at falde.

Jeg ved godt, at man nu forsøger at opbygge den myte, at der var en etnisk fordrivelse i gang; men kan hr. Engell så ikke rapportere til os, hvor mange der var fordrevet til andre lande på det tidspunkt, da bombardementerne startede? Kan vi ikke få det oplyst? Så kan det jo afklare sagen.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Til hr. Arne Melchior kan jeg svare bekræftende, og jeg synes, det er et rigtigt argument, hr. Melchior bringer ind i debatten. Vi taler om et regime, hvis førstemand, præsidenten, plus fire